

Fotokopi sistemi henüz icat edilmemiş, ya da rutine inmemiş, popüler yazı çoğaltma yöntemi ise teksir basılması, bu yönden hocayı çok severdik... Tüm derslerinde teksir bastırır, bölümden dağıtıldı.

İzzet hocamız ardından çok güzel şeyler söylenebilir. Bizlerin üzerinde büyük emeği vardır. Hepimizde derin izler bırakmıştır.

Kendine özgü bir hoca, bir ağabey, öncelikle mükemmel bir kişilikti. Kendisi ile diyalogumuz, Hacettepe'de öğrencilik yıllarına kadar (1967-73) gidiyor. O dönemde fazla ders kitabı yok, tüm derslerde notlar tutuluyor. Notlar temiz çekilirken de öğreniliyor. Fotokopi sistemi henüz icat edilmemiş, ya da rutine inmemiş, popüler yazı çoğaltma yöntemi ise teksir basılması, bu yönden hocayı çok severdik... Tüm derslerinde teksir bastırır, bölümden dağıtıldı. Asistanlık döneminde de teksir basılmasını yakından takip ederdik. O teksirleri çoğumuz birik-

tirerek bastırarak ve ilk göğüs hastalıkları ve Göğüs cerrahisi kitaplarımız o teksirlerden oluşmuştu. Uzun yıllar günceliğini korumuştuk. Anı olarak hala saklıyorum.. Bizlerin Akciğer hastalıklarına ilgi duymamızda çok etkisi olmuştur.

Hacettepe'de, Göğüs Kalp ve Damar Cerrahi ihtisası tercihimde, hocamın etkisi büyüktür. Asistanlık döneminde, hasta danışmak yâda göstermek için, randevusuz odasına, yanına girebilirdik. O günlerde (1975-1980) bizim cerrahi bölümde, Kalp-damar cerrahisi ağırlıklı çalışılırdı. İzzet hocamız, Hazırladığı akciğer kanserli hastayı ameliyat ettirmek için çok çabalardı. Y. Bozer hocamız, bugün ki duruma göre çok çabuk inop. kararı verir, yada kalp ameliyatlarının yoğunluğundan, akciğer ameliyatlarını ileri günlere ertelerdi. Bu duruma sıkılan hocamız, Son zamanlarda cerrahi hastalarını Atatürk Sanatoryumuna, Dr. Güven Çetin'e refere etmiştir.

Göğüs Kalp ve Damar cerrahisi ihtisasım sırasında, göğüs hastalıkları rotasyonum çok verimli geçmiştir. Sabah saatlerinde poliklinikte çalışılır, akşam üzeri de film taranırdı. 1977-8 yıllarında, İç Anadolu'daki, VSD' den çuvallarla mikrofilmleri, günlerce geç saatlere kadar tarayarak, plevra kalsifikasyonlu hastaları saptanmıştık. Bu bildiğiniz mezoteliyoma ve erionit çalışmalarının başlangıcıdır. Benim rotasyonum bitmiş ancak çuvallar bitmemişti, uzun süre taramalar devam etmiştir.

İzzet hocanın çok yönlü bir insan olduğunu bilirsiniz. Futbol oynamayı da çok severdi. 1975-80 yılları arasında, Beytepe'de ki araziler, Hacettepe üniversitesine yeni verilmişti. Bir futbol sahası yapılmıştı. (Tabiki toprak saha) İzzet hoca, Artvinli ve Özesmi hocalar, asistanlar ve Göğüs cerrahi bölümü asistan ve uzmanları ile, haftada bir gün arabalara doluşup, Hacettepe'den Beytepe'ye futbol oynamaya giderdik. Çevresindeki kişiler kendilerini gelmeye mecbur hissederlerdi. Ara sıra çocukları da bizlere katılırdı. Hoca bu tür organizasyonları sever ve organize etmekten de hoşlanırdı. Sayesinde, o gergin günlerin stresini futbol ile dağıtırdık.

Ashında anekdotal anlatılacak o kadar çok şey var ki. Göğüs Kalp Damar ihtisası gibi geniş bir perspektifte, Göğüs cerrahisi kısmında çalışma tercihimde, hocamın görüşleri de önemli rol oynamıştır.

Sonraki yıllarda hoca ile diyalogumuz hep sürmüştür. Emekliliğinde, Ataköy'e yerleşince, ara ara hastalarını Yedikule'ye bizlere getirir, kendisinden de haber almış olurduk.

İzzet Hoca, Ülkemizdeki bir dönem göğüs hastalıkları tarihini etkilemiş ve oluşturmuştur. Kendisinin, bilimsellikle birlikte giden o sevecen ve babacan halini hiç unutmayaçağız.

Ruhu Şad olsun